

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 3Nt/3/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717010051
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2018:6717010051.3

Uznesenie

Okresný súd Zvolen v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., a prísediacich Márie Maliniakovej a Marty Cúttovej, v trestnej veci odsúdeného W. F., o návrhu na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí dňa 18. 05. 2018 vo Zvolene, takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného W. F., nar. XX. XX. XXXX vo U., trvale bytom U., t. č. ÚVTOS D. D., na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/172/2014 zo dňa 25. 03. 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To/37/2015 zo dňa 10. 06. 2015 zamietá, pretože nezistil podmienky pre povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/172/2014 zo dňa 25. 03. 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To/37/2015 zo dňa 10. 06. 2015 bol W. F. uznaný za vinného zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a iné, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov, s poukazom na § 47 ods. 2 Trestného zákona.

Odsúdený W. F. návrhom doručeným súdu dňa 01. 02. 2017 požiadal o povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 3T/172/2014. Svoj návrh odôvodnil v podstate tým, že žiada vypočuť poškodenú A. F. a svedkyňu S. D., ktoré boli prítomné na mieste činu, a môžu preukázať jeho nevinu. Hoci poškodená bola vypočutá v pôvodnom konaní, má vedomosť o relevantných skutočnostiach, ktoré v pôvodnom konaní neuviedla, teda môže uviesť skutočnosti, ktoré neboli súdu známe v pôvodnom konaní.

Súd na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie, a to výsluchom svedkov S. D. a A. F..

Svedkyňa S. D. na verejnom zasadnutí po zákonom poučená uviedla, že nie je v príbuzenskom pomere s odsúdeným, ju v tejto veci nikto nepredvolával, ani nevypočúval predtým, teraz vypovedá prvýkrát. Vtedy išla tou stranou a stretla S. Z., ktorý kričal, že ju ešte len dopichá. Nevenovala tomu pozornosť, lebo on vtedy fetoval a pil. O dva dni potom sa dozvedela., čo sa stalo, nevedela ale, že je vedené trestné stíhanie proti W. F.. Čo sa týka samotného skutku, nevidela nič, stretla len S. Z., ktorý vykrikoval, že tú kurvu ešte len dopichá. Nevidela ani poškodenú, ani odsúdeného, videla len S. Z., ktorý bol vtedy s nejakými kamarátmi, ktorých nepoznala. Vedela, že sa to týkalo toho času, ktorý je uvedený v rozsudku, pretože ona vtedy odchádzala z parku od Š. a išla domov. S. Z. stretla pred I., nevedela ale presne uviesť, koľko bolo hodín, mohlo byť okolo 3 až 4 hodiny nad ráno. Podľa nej toto súviselo so skutkom, pretože aj po tom S. Z. fyzicky napadol A. F., čoho bola tiež svedkom, a to sa udialo v čase, keď už bol W. F. zadržaný.

Na doplňujúce otázky svedkyňa uviedla, že poškodená A. F. je jej kamarátka, odsúdeného pozná z videnia. S poškodenou sa pozná od 15-tich, vždy boli v kontakte, stretávali sa občas, poznajú sa, ale nie tak moc, že by všetko o sebe vedeli. Toho dňa 15. 08. 2014 bola pod vplyvom alkoholu, ale nie tak, že by nevnímala, resp. nevedela, čo sa deje. S. Z. vtedy stretla pri I., konkrétne od O. dole rovno, a potom doprava. Vtedy nestretla dve partie ľudí, stretla len S. Z. s kamarátmi, tam bol S. Z. a ešte ďalší dvaja, inak nestretla nikoho. Popri S. Z. len prešla, nerozprávali sa, nevedela uviesť, či ju vnímal, len ho počula vykrikovať.

Svedkyňa A. F. na verejnom zasadnutí po zákonom poučení uviedla, že ju pichol bývalý druh, bála sa o život svojej dcéry a o seba, vie, že spravila chybu, ale on sa jej stále vyhrážal, aj keď bola s manželom, odsúdeným F., tak sa mu to bála povedať. Bývalý druh ju viackrát napadol, aj keď bola v nemocnici, ale dostal len podmienku, ona to vtedy povedala aj na políciu, a ten, čo ju kopol, tak bol bývalý druh, pretože vedela, ako ju dovtedy týral, ale išlo o život jej dcéry, a ona sa bála, aby vôbec dožila. Medzi tým sa bývalý druh ale obesil, tak už sa to nebojí povedať, jej manžel W. F. nie je vinný.

Na doplňujúce otázky svedkyňa uviedla, že tieto skutočnosti uvádza až teraz preto, lebo, sa bála o dcéru, bývalý druh sa jej vyhrážal, napádal ju, odsúdenému sa to bála povedať, pretože aj on mal psychické problémy, aj problémy s nohou. V tejto súvislosti kontaktovala aj políciu, ale bývalý druh nakoniec dostal len podmienku, až potom dva roky basy, medzičasom sa obesil, tak preto to uvádza až teraz.

Súd sa na verejnom zasadnutí taktiež oboznámil s listinnými dôkazmi - rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/172/2014 a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To/37/2015.

Po takto vykonanom dokazovaní súd rozhodol uznesením sp. zn. 3Nt/3/2017 zo dňa 04. 08. 2017, proti ktorému podal odsúdený v zákonnej lehote sťažnosť, pričom uvedené uznesenie bolo zrušené uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5Tos/126/2017 zo dňa 03. 01. 2018 s tým, aby okresný súd vo veci znovu konal a rozhodol.

Po nariadení doplnenia dokazovania súd na verejnom zasadnutí vypočul svedka S. N., ktorý po zákonom poučení vypovedal, že tú pani, čo bola napadnutá, nepozná. Ku skutku uviedol, že s nebohým synom šli na N., on bol raper, a tam mali nejakú akciu, odchádzal odtiaľ okolo pol štvrtej ráno, ale sám. Keď bol vo U. pri O., tak volal synovi, kde je, na čo mu on povedal, že je pri mestskej polícii. On mu povedal, aby šiel na vlakovú stanicu, a on išiel okolo mestskej polície a videl tam pani, ktorá mala biele nohavice, blúzku, kvety v ruke, a ďalej boli nejakí traja chalani, jeden mal kapucu s mikinou a ostatní boli takí mladší. Keď prišiel ďalej, ten v tej kapucni ju začal biť a dačím ju udrhel, tí dvaja chalani potom utekali do mesta a potom utekal aj ten s nožom v ruke. On sa zľakol a utekal preč, potom počul, ako naňho niekto kričí „ty kokot N., čo utekáš“, tak sa zastavil, to naňho kričal W. F., na čo mu on povedal, že tam bijú nejakú ženu, že sa bojí, potom šiel ďalej na stanicu, kde stretol syna a išli preč.

Na doplňujúce otázky svedok uviedol, že nevedel, že W. F. bol za to odsúdený, videl to potom len v televízore, že W. F. bol odsúdený. On si ale vravel, že ako je to možné, keď on bol vtedy o 100 metrov ďalej a boli tam nejakí traja fagani. Tú ženu, ktorá bola napadnutá, by nevedel bližšie opísať, on si vtedy hľadal syna, ale ak si dobre spomenul, tak tá pani mala biele nohavice, blúzku, v ruke mala kvety, a ten v kapucni ju napadol. Neverí, že to bol W. F., keď ho vtedy stretol 100 metrov ďalej, ešte s nejakým ďalším chlapom. Na odvolacie konanie vtedy neprišiel, napriek tomu, že reportáž v televízii bola už po vyhlásení rozsudku okresným súdom, pretože stretol brata odsúdeného, W., pýtal sa ho, čo je s W., že počul dačo v televízore, čo bolo asi trištvrte roka od toho, ako bol odsúdený. Nevie čo mal robiť, teraz ho predvolali, tak prišiel, nie je génius, mal ísť na políciu? Teraz ho oslovil brat odsúdeného, tak prišiel. Keď sa stretol s jeho bratom, ten ho už potom nekontaktoval. Bližšie ku skutku uviedol, že dvaja stáli bokom, jeden ju kopol do brucha a potom dačím napadol, a potom, keď utekal, mal nôž v ruke. Keď ju kopol stála, a následne spadla. Mal nôž v ruke, nevedel aký nôž, bola tma, pričom on stál pri mestskej polícii, a to sa stalo niekde pri pošte pri schránke. On potom utekal oproti nemu, on si domyslel, že ju musel pichnúť, keďže mal v ruke nôž. Neprišiel do kontaktu s tou osobou, ktorá mala pichnúť poškodenú, utekal preč, a potom už len naňho kričal odsúdený. Pozná aj odsúdeného, aj jeho brata, tyká si s oboma, ale sa len zdravia. Tie ďalšie dve osoby vtedy utekali smerom do mesta a ten s tým nožom utekal potom za nimi, tiež smerom do mesta. Bitie poškodenej bližšie opísal tak, že ju kopol, potom spadla, a tam ju lomil, kopal, bil päšťami do tela, do nôh, hlava-nehlava, on to videl. Nevšimol si, že poškodená bola vo vysokom štádiu tehotenstva, ako mal z dialky vidieť, či je tehotná. Na noži si nič bližšie nevšimol,

videl len, ako drží nôž, bol cca 20 až 30 cm dlhý, bol to dosť veľký nôž, nič iné si na ňom nevšimol. Keď následne stretol syna, tak mu povedal, čo videl, nikto iný tam už nebol, keď prišiel potom domov, s nikým iným sa už o tom nerozprával. Na záver uviedol, že zabudol povedať, že ten s tou kapucou sa pred tým incidentom s tou ženou najprv hádal, pričom to bola cigánčina a nadávali si.

Súd ďalej doplnil dokazovanie listinnými dôkazmi, z ktorých je zrejmé, že S. Z., nar. XX. XX. XXXX spáchal samovraždu dňa 24. 09. 2016 v Psychiatrickej nemocnici Prof. Matulaya v J., teda nie vo väzbe, ani vo výkone trestu odňatia slobody. Ďalej súd vykonaným dokazovaním zistil, že S. Z. bol v minulosti dvakrát odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/86/2013 zo dňa 25. 03. 2015, pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu vo výmere 3 rokov, a rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/25/2015 zo dňa 28. 01. 2016, za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 50 mesiacov. Ako vyplýva z týchto rozhodnutí, S. Z. bol odsúdený ešte trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/114/2013 zo dňa 09. 12. 2014 na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov, s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere dvoch rokov. Prečinom výtržníctva sa mal dopustiť proti poškodenej A. F..

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené v citovanom ustanovení. V konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmať, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, a podobne. V konaní o povolení obnovy nemôže súd preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy sú skôr neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozsudku, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní. Povinnosťou súdu v konaní o povolení obnovy konania je teda skúmať správnosť právoplatného rozsudku súdu v tom rozsahu, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú také závažné, že odôvodňujú zásah do právoplatnosti a nezmeniteľnosti rozsudku vydaného súdom v pôvodnom konaní.

Po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí súd dospel k záveru, že všetky predložené dôkazy odsúdeným s poukazom na vykonané dôkazy v pôvodnom konaní by neodôvodňovali iné rozhodnutie o vine a treste odsúdeného. Súď poukazuje na to, že poškodená A. F. bola vypočutá už v pôvodnom konaní, mala dostatok času na oznámenie skutočností, ktoré uvádzala na verejnom zasadnutí, a nemusela čakať až pokým S.Á. Z. nezomrie, keďže je zrejmé, že už nebude môcť potvrdiť alebo vyvrátiť skutočnosti tvrdené svedkyňou. V tomto kontexte potom výpoveď poškodenej vyznieva ako jednoznačne účelová, navyše za situácie, že keď už bola vydatá za odsúdeného, sa jej mal stále S. Z.N. vyhrázať, a v tom čase o tom vôbec odsúdenému nepovedala. Rovnako ako účelovú vyhodnotil súď výpoveď svedkyne S. D., ktorá tiež vypovedala až po smrti S. Z.N., navyše, ako sama uviedla, poškodenú pozná od 15 rokov, boli spolu v kontakte, a vedela o tom, že Ján Gašpar napadol poškodenú aj v čase, keď už bol odsúdený zadržaný, teda musela vedieť o tom, že je proti odsúdenému vedené trestné stíhanie. Túto svedkyňu doposiaľ odsúdený nikdy neuvádzal, ani v rámci odvolacieho konania. Rovnaká situácia je aj v prípade svedka S. N., pričom jeho vysvetlenie ohľadne toho, že doposiaľ nevypovedal, je podľa názoru súdu nelogické, keď už po vyhlásení rozsudku okresným súdom v pôvodnom konaní z televízie vedel, že za skutok bol odsúdený W. F., navyše po tom aj stretol brata odsúdeného, a napriek tomu nikde tieto skutočnosti nebol ohlásiť, ani ich nikomu neuvádzal. Svedok si tiež presne spomínal na oblečenie

poškodenej, aj na to, že držala kvety, pričom aj podrobne opísal fyzický útok na ňu, pričom tento opis je ale v rozpore so skutočnosťami zistenými v pôvodnom konaní, keď v čase útoku bola poškodená vo vysokom štádiu tehotenstva, a navyše na jej tele neboli žiadne stopy po fyzickom útoku (kopance, bitie päšťami hlava-nehlava, ako to opísal svedok na verejnom zasadnutí). Jeho výpoveď preto súd jednoznačne vyhodnotil ako účelovú, v snahe pomôcť odsúdenému, navyše ale v rozpore so závermi vykonaného dokazovania v pôvodnom konaní. Taktiež bolo preukázané, že S. Z., ktorý mal údajne podľa svedkov a odsúdeného spáchať trestný čin, za ktorý bol odsúdený W. F., nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ani tam nespáchať samovraždu, pretože vždy mu boli ukladané trest odňatia slobody, ktorých výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu, a samovraždu spáchať v psychiatrickej nemocnici. Po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov potom súd dospel k záveru, že ani jeden nepreukázal, že by skutok mal spáchať niekto iný ako odsúdený W. F.. S poukazom na vykonané dokazovanie v pôvodnom konaní bolo totiž preukázané, že výpovede svedkov na verejnom zasadnutí, ako aj listinné dôkazy, sú v rozpore s týmito závermi, resp. so závermi, ktoré uvádzali svedkovia, a teda boli vykonané len s cieľom pomôcť odsúdenému k prípadnému povoleniu obnovy konania.

Za takejto situácie potom súd dospel k jednoznačnému záveru, že neboli zistené nové skutočnosti alebo dôkazy, súdu skôr neznáme, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o vine, alebo treste odsúdeného.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, a návrh odsúdeného W. F. na povolenie obnovy konania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť v lehote do 3 dní odo dňa jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.
Sťažnosť má odkladný účinok.